

हरिः ॐ ।

प्रथमाष्टके तृतीयाध्याये

प्रथमोऽनुवाकः ।

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता॒आसन् । ते दे॒वावि॑ज॒यमु॒पय॑-
न्तः । अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः सन्ध॑दधत । इ॒दमु॑
नोभविष्यति । यदि॑ नो जे॒ष्यन्तीति॑ । तेना॒ग्नी॒षोमा॒व-
प्रा॒क्राम॑तां । ते दे॒वावि॑जित्य । अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन् ।
तेऽग्नि॑मन्व॒विदन् नृ॒तुषू॑त्सन्नं । तस्य विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑-
स्त॒नूर॑वारुन्धत ॥ १ ॥

ते सोम॑मन्व॒विन्दन् । तम॑घ्नन् । तस्य यथाभि॒ज्ञायं॑
त॒नूर्थं॑ गृह्णत । ते ग्र॒हाअ॑भवन् । तद्ग्र॒हाणां॑ ग्रह॒त्वं ।
यस्यै॒वंवि॒दुषो॒ग्रहा॑गृह्यन्ते । तस्य त्वे॒व गृ॑ही॒ताः । ना-
ना॒ग्नेयं॑ पुनरा॒धेये॑ कुर्यात् । यदना॒ग्नेयं॑ पुनरा॒धेये॑
कुर्यात् । व्यृ॒द्धमे॒व तत् ॥ २ ॥

अना॒ग्नेयं॑ वा॒णत॑त्क्रियते । यत्स॒मिध॒स्तनू॑नपात-
मि॒डोव॑र्हि॒र्यज॑ति । उ॒भावा॑ग्ने॒यावा॑ज्यभा॒गौ स्या॑तां ।
अना॒ज्यभा॑गौ भवत॒इत्याहुः॑ । यदु॒भावा॑ग्ने॒याव॑न्वच्चा-
वि॒ति । अ॒ग्नये॑ पव॒माना॑योत्तरः स्यात् । यत्पव॑मानाय ।